

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

21. september 2018

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

HENSTILLINGER

Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici

2018/C 338/01	Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici henstilling af 16. juli 2018 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (ESRB/2018/5)	1
---------------	---	---

II *Meddelelser*

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2018/C 338/02	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.9069 — Kuwait Investment Authority/North Sea Midstream Partners) ⁽¹⁾	7
2018/C 338/03	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.9024 — Abry Partners/Link) ⁽¹⁾	7

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Rådet

2018/C 338/04	Rådets afgørelse af 18. september 2018 om udnævnelse af den administrerende direktør for Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret	8
---------------	--	---

Europa-Kommissionen

2018/C 338/05	Euroens vekselkurs	9
2018/C 338/06	Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets møde den 10. juli 2018 om udkastet til afgørelse i sag AT.40465 — Asus — Referent: Sverige	10
2018/C 338/07	Høringskonsulentens endelige rapport — Sag AT.40465 — Asus	11
2018/C 338/08	Resumé af Kommissionens afgørelse af 24. juli 2018 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (sag AT.40465 — Asus (vertikale begrænsninger) (meddelt under nummer C(2018) 4773 final)	13
2018/C 338/09	Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets møde den 10. juli 2018 om udkastet til afgørelse i sag AT.40182 — Pioneer — Referent: Sverige	16
2018/C 338/10	Høringskonsulentens endelige rapport — Sag AT.40182 — Pioneer	17
2018/C 338/11	Resumé af Kommissionens afgørelse af 24. juli 2018 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 53 i EØS-aftalen (Sag AT.40182 — Pioneer (vertikale begrænsninger) (meddelt under nummer C(2018) 4790 final) ⁽¹⁾	19

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

2018/C 338/12	Resumé af udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om forslaget til forordning om styrkelse af sikkerheden ved unionsborgeres identitetskort og andre dokumenter	22
---------------	---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

V Øvrige meddelelser

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2018/C 338/13	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.8994 — Microsoft/GitHub) ⁽¹⁾	25
2018/C 338/14	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.8785 — The Walt Disney Company/Twenty First Century Fox) ⁽¹⁾	27
2018/C 338/15	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.9102 — Carlyle/Investindustrial/B&B Italia/Louis Poulsen/Flos) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	28

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 16. juli 2018

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger

(ESRB/2018/5)

(2018/C 338/01)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ⁽¹⁾, særlig artikel 3 og artikel 16-18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽²⁾, særlig artikel 458, stk. 8,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ⁽³⁾, særlig artikel 18-20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre de nationale makroprudentielle politiske foranstaltningers virkning og konsistens er det vigtigt, at den obligatoriske gensidighed, som kræves i henhold til EU-lovgivningen, suppleres af frivillig gensidighed.
- (2) Reglerne for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2015/2 ⁽⁴⁾, skal sikre, at alle eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der aktiveres i en medlemsstat, bliver modsvaret i de andre medlemsstater.
- (3) Med det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2017/4 ⁽⁵⁾ henstilles det, at den relevante aktiverende myndighed bør foreslå en maksimal væsentlighedstærskel i forbindelse med indsendelse af en anmodning om gensidighed til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), under hvilken en individuel udbyder af

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).

⁽⁵⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2017/4 af 20. oktober 2017 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 431 af 15.12.2017, s. 1).

finansielle tjenesters eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle politiske foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, kan anses som ikke-væsentlig. ESRB's permanente vurderingsteam, som blev oprettet i henhold til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's afgørelse ESRB/2015/4⁽¹⁾, kan anbefale en anden tærskel, hvis det findes nødvendigt.

- (4) Fra den 30. april 2018 er kreditinstitutter, der er godkendt i Belgien, og som anvender den interne ratingbaserede metode ved beregningen af krav til lovpligtig kapital, i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 underlagt et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, bestående af: a) et fast risikovægtet tillæg på 5 procentpoint, og b) et forholdsmæssigt risikovægtet tillæg bestående af en brøkdel (33 %) af det eksponeringsmæssige gennemsnit af risikovægtene.
- (5) Efter Belgiens anmodning til ESRB i henhold til artikel 458, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013 og for at forhindre negative grænseoverskridende virkninger i form af lækager og regelarbitrage, der kunne opstå som følge af gennemførelsen af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, der anvendes i Belgien i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, har ESRB's Almindelige Råd besluttet at tilføje denne foranstaltning til listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, som det henstilles at modsvare i henhold til henstilling ESRB/2015/2.
- (6) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

ÆNDRINGER

Henstilling ESRB/2015/2 ændres som følger:

1) Afdeling 1, delhenstilling C(1), affattes således:

- »1. Det anbefales, at de relevante myndigheder modsvarer de makroprudentielle foranstaltninger, som andre relevante myndigheder har vedtaget i henhold til ESRB's anbefaling. Det anbefales, at følgende foranstaltninger, som beskrevet nærmere i bilaget, modsvares:

Estland:

- en systemisk buffersats på 1 %, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes for de indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

Finland:

- en minimumsgrænse på 15 % for den gennemsnitlige risikovægt på boliglån, der er sikret ved et realkreditlån med pant i beboelseseenheder i Finland, som anvendes i overensstemmelse med kravene i artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Finland, og som anvender den interne ratingbaserede metode (IRB) ved beregningen af krav til lovpligtig kapital.

Belgien:

- et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 for kreditinstitutter, der er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden ved beregningen af krav til lovpligtig kapital, og som består af:

- a) et fast risikovægtet tillæg på 5 procentpoint, og
- b) et forholdsmæssigt risikovægtet tillæg bestående af 33 % af det eksponeringsmæssige gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien.«

⁽¹⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's afgørelse ESRB/2015/4 af 16. december 2015 om en koordineringsramme for relevante myndigheders underretning om nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger, ESRB's afgivelse af udtalelser og udstedelse af henstillinger og om ophævelse af afgørelse ESRB/2014/2 (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 28).

2) Bilaget erstattes af bilaget til denne henstilling.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 16. juli 2018.

Francesco MAZZAFERRO
Leder af ESRB's sekretariat
på vegne af ESRB's Almindelige Råd

BILAG

»Bilag

Estland**En systemisk buffersats på 1 %, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes for de indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland****I. Beskrivelse af foranstaltningen**

1. Den estiske foranstaltning udgør en systemisk buffersats på 1 %, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes for de indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

II. Gensidighed

2. I medlemsstater, der har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, anbefales det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte institutters eksponeringer i Estland, jf. artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU. Hvad angår dette afsnit gælder fristen i delhenstilling C(3).
3. I medlemsstater, der ikke har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, anbefales det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte institutters eksponeringer i Estland i overensstemmelse med delhenstilling C(2). De relevante myndigheder anbefales at vedtage den tilsvarende foranstaltning inden for seks måneder.

Finland**En kreditinstitut-specifik minimumsgrænse på 15 % for den gennemsnitlige risikovægt på lån, der er sikret ved et realkreditlån i beboelsesenheder i Finland, gælder for kreditinstitutter, som anvender den interne ratingmetode (IRB) (herefter »IRB kreditinstitutter«) i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi) i forordning (EU) nr. 575/2013****I. Beskrivelse af foranstaltningen**

1. Den finske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, består af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 15 % for den gennemsnitlige risikovægt for IRB kreditinstitutter på porteføljeniveau, for boliglån med pant i beboelsesenheder i Finland.

II. Gensidighed

2. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, anbefales det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på IRB kreditinstitutternes portefølje af realkreditlån med pant i beboelsesenheder i Finland, der er udstedt af indenlandsk godkendte filialer beliggende i Finland. Hvad angår dette afsnit gælder fristen i delhenstilling C(3).
3. De relevante myndigheder anbefales også at modsvare den finske foranstaltning og anvende den på IRB kreditinstitutters porteføljer af realkreditlån med pant i beboelsesenheder i Finland, som er udstedt direkte på tværs af grænser af kreditinstitutter, der er etableret i deres respektive jurisdiktioner. Hvad angår dette afsnit gælder fristen i delhenstilling C(3).
4. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) anbefales det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning, der er tilgængelig i deres jurisdiktion og som har den virkning, der svarer bedst til den foranstaltning ovenfor, der anbefales i forbindelse med gensidighed, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. De relevante myndigheder anbefales at vedtage den tilsvarende foranstaltning inden for fire måneder.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en væsentlighedstærskel for eksponeringer på 1 milliard EUR for realkreditmarkedet i Finland for at styre den eventuelle anvendelse af de minimis-princippet af de medlemsstater, der anvender gensidige foranstaltninger.

6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle IRB kreditinstitutter med ikke-væsentlige porteføljer af realkreditlån med pant i beboelseseenheder i Finland, som ligger under væsentlighedstærsklen på 1 milliard EUR. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og de anbefales at træffe modsvarende foranstaltninger, hvis et IRB kreditinstitut overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.
7. Hvis der ikke findes godkendte IRB kreditinstitutter i andre medlemsstater med filialer i Finland, eller som leverer finansielle tjenesteydelser direkte i Finland, og som har eksponeringer på 1 milliard EUR eller derover over for det finske realkreditmarked, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne beslutte ikke at modsvare foranstaltningerne i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og de anbefales at træffe modsvarende foranstaltninger, hvis et IRB kreditinstitut overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.

Belgien

Et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, der pålægges kreditinstitutter godkendt i Belgien, som anvender IRB-metoden, og som pålægges i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013. Tillægget består af to komponenter:

- a) **et fast risikovægtet tillæg på 5 procentpoint, og**
- b) **et forholdsmæssigt risikovægtet tillæg bestående af 33 % af det eksponeringsmæssige gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien**

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den belgiske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, som pålægges kreditinstitutter, der er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden, består af et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som indeholder to komponenter:
 - a) Den første komponent består af en stigning på 5 procentpoint i risikovægten for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som opnås efter beregning af den anden del af det risikovægtede tillæg i overensstemmelse med litra b).
 - b) Den anden komponent består af en risikovægtet stigning på 33 % af det eksponeringsmæssige gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien. Det eksponeringsvægtede gennemsnit er gennemsnittet af risikovægtene af de individuelle lån beregnet i overensstemmelse med artikel 154 i forordning (EU) nr. 575/2013, vægtet efter den relevante eksponeringsværdi.

II. Gensidighed

2. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den belgiske foranstaltning ved at anvende den på de filialer af indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der er beliggende i Belgien, og som anvender IRB-metoden, inden den tidsfrist, som er angivet i delhenstilling C(3).
3. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den belgiske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, og som har direkte detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien. I overensstemmelse med delhenstilling C(2), henstilles det, at de relevante myndigheder anvender den samme foranstaltning, som den, der er blevet gennemført i Belgien af den aktiverende myndighed, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
4. Hvis samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke findes i deres jurisdiktion, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning, der er tilgængelig i deres jurisdiktion, og som har den virkning, der svarer bedst til den foranstaltning ovenfor, der anbefales i forbindelse med gensidighed, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i Den Europæiske Unions Tidende.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en institut-specifik væsentlighedstærskel på 2 milliarder EUR for at styre de relevante myndigheders eventuelle anvendelse af de minimis-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger.
 6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, som har ikke-væsentlige detaileksponeringer sikret ved realkreditlån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, og som ligger under væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR. Når de relevante myndigheder anvender væsentlighedstærsklen, bør de overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender den belgiske foranstaltning på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR overskrides.
 7. Hvis der ikke findes kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i de berørte medlemsstater, med filialer beliggende i Belgien, eller som har direkte detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, der anvender IRB-metoden, og som har eksponeringer på 2 milliarder EUR eller derover over for det belgiske boligmarked, kan de relevante myndigheder i de pågældende medlemsstater i henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den belgiske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og de anbefales at modsvare den belgiske foranstaltning, hvis et IRB kreditinstitut overskrider tærsklen på 2 milliarder EUR.
 8. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. Relevante myndigheder, som foretager modsvarende foranstaltninger, kan derfor i stedet for at anvende den anbefalede tærskel fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er hensigtsmæssigt, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.«
-

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.9069 — Kuwait Investment Authority/North Sea Midstream Partners)****(EØS-relevant tekst)**

(2018/C 338/02)

Den 14. september 2018 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32018M9069. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.9024 — Abry Partners/Link)****(EØS-relevant tekst)**

(2018/C 338/03)

Den 17. september 2018 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32018M9024. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. september 2018

**om udnævnelse af den administrerende direktør for Den Europæiske Unions Kontor for
Intellektuel Ejendomsret**

(2018/C 338/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker ⁽¹⁾, særlig artikel 158, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

Administrationsrådet for Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (»kontoret«), forelagde den 8. juni 2018 Rådet en liste over kandidater til stillingen som administrerende direktør for kontoret —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Christian L.L.G. ARCHAMBEAU, født den 11. april 1960 i Vielsalm (Belgien), udnævnes herved til administrerende direktør for Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (»kontoret«) for en periode på fem år.
2. Den dato, på hvilken den i stk. 1 omhandlede femårsperiode begynder, fastsættes af kontorets administrationsråd.

*Artikel 2*Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2018.

På Rådets vegne

G. BLÜMEL

Formand

⁽¹⁾ EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1.

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

20. september 2018

(2018/C 338/05)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,1769	CAD	canadiske dollar	1,5174
JPY	japanske yen	131,98	HKD	hongkongske dollar	9,2313
DKK	danske kroner	7,4592	NZD	newzealandske dollar	1,7643
GBP	pund sterling	0,88590	SGD	singaporeanske dollar	1,6064
SEK	svenske kroner	10,3350	KRW	sydkoreanske won	1 316,62
CHF	schweiziske franc	1,1312	ZAR	sydafrikanske rand	17,0297
ISK	islandske kroner	129,60	CNY	kinesiske renminbi yuan	8,0559
NOK	norske kroner	9,5885	HRK	kroatiske kuna	7,4265
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	17 471,00
CZK	tjekkiske koruna	25,560	MYR	malaysiske ringgit	4,8694
HUF	ungarske forint	323,75	PHP	filippinske pesos	63,436
PLN	polske zloty	4,2925	RUB	russiske rubler	78,0670
RON	rumænske leu	4,6545	THB	thailandske bath	38,055
TRY	tyrkiske lira	7,4320	BRL	brasilianske real	4,8390
AUD	australske dollar	1,6158	MXN	mexicanske pesos	22,0233
			INR	indiske rupee	84,7510

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets møde den 10. juli 2018 om udkastet til afgørelse i sag AT.40465 — Asus

Referent: Sverige

(2018/C 338/06)

1. Medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige i Kommissionens vurdering af, at den adfærd, som udkastet til afgørelse omhandler, udgør to særskilte og vedvarende overtrædelser af artikel 101 i TEUF.
2. Medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige med Kommissionen i bødens endelige beløb, herunder dets nedsættelse på grundlag af punkt 37 i retningslinjerne fra 2006 for beregning af bøder, der pålægges i henhold til artikel 23, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾.
3. Medlemmerne af det rådgivende udvalg henstiller, at dets udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

Høringskonsulentens endelige rapport ⁽¹⁾**Sag AT.40465 — Asus**

(2018/C 338/07)

- (1) Ifølge udkastet til afgørelse rettet til AsusTek Computer Inc, Asus Computer GmbH og Asus France SARL (herefter under ét »Asus«) overtrådte Asus artikel 101 i TEUF gennem praksisser, der havde til formål at begrænse forhandlerens muligheder for uafhængigt at fastsætte deres videresalgspriser i Tyskland og Frankrig.
- (2) Undersøgelsen blev indledt med uanmeldte kontrolbesøg hos forhandlere i Tyskland og Frankrig i marts 2015.
- (3) Den 2. februar 2017 indledte Kommissionen en procedure mod Asus i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 ⁽²⁾. Den 15. februar 2017 rettede Kommissionen en anmodning om oplysninger til Asus Computer GmbH, som Asus Computer GmbH besvarede den 13. marts 2017.
- (4) Kort tid efter indledningen af proceduren tilkendegav Asus sin interesse for at samarbejde med Kommissionen. Den [...] fremlagde Asus fremlagde nye beviser vedrørende den omtvistede adfærd.
- (5) Asus indgav ved brev af [...] et formelt tilbud om at samarbejde med henblik på vedtagelse af en afgørelse (»forligsindlæg«). Forligsindlægget indeholder:
 - en klar og utvetydig anerkendelse af Asus' ansvar for de to overtrædelser, hvori der gives en kort beskrivelse af genstanden for overtrædelserne, hovedelementerne og deres juridiske kvalificering, herunder den rolle, som AsusTek Computer Inc., Asus Computer GmbH og Asus France SARL havde spillet i de to overtrædelser
 - en angivelse af det maksimale bødebæbeløb, som Asus forventer at blive pålagt af Kommissionen og vil acceptere inden for rammerne af en samarbejdsprocedure
 - Asus' bekræftelse af, at virksomheden er blevet fyldestgørende underrettet om de klagepunkter, som Kommissionen påtænker at rejse mod den, og at den har haft tilstrækkelig lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger for Kommissionen
 - en bekræftelse af, at Asus ikke har til hensigt at anmode om yderligere aktindsigt eller om at blive hørt på ny under en mundtlig høring, medmindre Kommissionen ikke afspejler forligsindlægget i klagepunktsmeddelelsen og den endelige afgørelse
 - en accept af at modtage klagepunktsmeddelelsen og den endelige afgørelse på engelsk.
- (6) Den 24. maj 2018 vedtog Kommissionen en klagepunktsmeddelelse, som Asus besvarede ved at bekræfte, at klagepunktsmeddelelsen afspejlede indholdet af forligsindlægget.
- (7) De konstaterede overtrædelser og bødeforlæggene i afgørelsesudkastet, svarer til, hvad der er anerkendt og foreslået i forligsindlægget. Bøderne er nedsat med 40 % med den begrundelse, at Asus har samarbejdet med Kommissionen ud over, hvad virksomheden juridisk er forpligtet til, ved i) at fremlægge yderligere bevismateriale, der repræsenterer en betydelig merværdi i forhold de oplysninger, som Kommissionen allerede var i besiddelse af, da bevismaterialet i vidt omfang har styrket Kommissionens mulighed for at bevise overtrædelserne, ii) at anerkende overtrædelserne af artikel 101 i TEUF i forbindelse med adfærden og iii) at give afkald på visse proceduremæssige rettigheder, der letter administrationen.
- (8) I henhold til artikel 16 i afgørelse 2011/695/EU har jeg undersøgt, om udkastet til afgørelse kun omhandler indsigelser, som Asus har fået lejlighed til at udtale sig om. Jeg konkluderer, at det er tilfældet.

⁽¹⁾ I henhold til artikel 16 og 17 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13. oktober 2011 om høyringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (EUT L 275 af 20.10.2011, s. 29).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18).

(9) Jeg finder overordnet set, at alle de processuelle rettigheder er blevet overholdt i denne sag.

Bruxelles, den 12. juli 2018.

Wouter WILS

Resumé af Kommissionens afgørelse
af 24. juli 2018
om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
(sag AT.40465 — Asus (vertikale begrænsninger))
(meddelt under nummer C(2018) 4773 final)
(kun den engelske udgave er autentisk)
(2018/C 338/08)

Den 24. juli 2018 vedtog Kommissionen en afgørelse om en procedure efter artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I overensstemmelse med artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾ offentliggør Kommissionen hermed parternes navne og afgørelsens hovedindhold, herunder de pålagte sanktioner. Der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.

1. INDLEDNING

- (1) Afgørelsen er rettet til AsusTek Computer Inc., Asus Computer GmbH og Asus France SARL (herefter under ét »Asus«). Asus er producent af computere og elektroniske varer. Asus Computer GmbH og Asus France SARL er helejede datterselskaber af AsusTek Computer Inc (Taiwan).
- (2) Afgørelsen vedrører to særskilte og vedvarende overtrædelser af artikel 101 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«). Asus Computer GmbH og Asus France SARL anvendte i strid med artikel 101 i TEUF praksisser, der tjente til at begrænse forhandlernes muligheder for uafhængigt at fastsætte deres videresalgspriser i henholdsvis Tyskland og Frankrig.

2. SAGSBESKRIVELSE

2.1. Procedure

- (3) Sagen mod Asus bygger på uanmeldte kontrolbesøg den 10. marts 2015 hos en onlineforhandler i Tyskland og en anden onlineforhandler i Frankrig, der begge forhandler blandt andet Asus' varer.
- (4) Den 2. februar 2017 indledte Kommissionen en procedure med henblik på at træffe en afgørelse efter kapitel III i forordning (EF) nr. 1/2003.
- (5) Kort tid efter indledningen af proceduren tilkendegav Asus sin interesse for at samarbejde med Kommissionen og fremlagde yderligere dokumentation vedrørende den omtvistede adfærd.
- (6) Asus afgav efterfølgende et formelt tilbud om at samarbejde med henblik på vedtagelse af en afgørelse efter artikel 7 og artikel 23 Rådets forordning (EF) nr. 1/2003.
- (7) Den 24. maj 2018 vedtog Kommissionen en klagepunktsmeddelelse rettet til Asus. Asus fremsendte den 28. maj 2018 sit svar på klagepunktsmeddelelsen.
- (8) Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål afgav en positiv udtalelse den 10. juli 2018.
- (9) Kommissionen vedtog afgørelsen den 24. juli 2018.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

2.2. Adressater og overtrædelsens varighed

- (10) Følgende virksomheder har overtrådt artikel 101 i TEUF ved i nedenstående perioder at have deltaget direkte i konkurrencebegrænsende praksis:

Virksomhed	Varighed
Overtrædelse i Tyskland: Asus Computer GmbH	3. marts 2011-27. juni 2014
Overtrædelse i Frankrig: Asus France SARL	7. april 2013-15. december 2014

2.3. Overtrædelserne i hovedtræk

- (11) De varer, der er berørt af afgørelsen, er i) vedrørende Tyskland de varer, der forhandles af koncernens forretningsdel Asus Systems, og de netværks-, desktop- og skærmprodukter, der forhandles af koncernens Open Platform; og ii) vedrørende Frankrig alle produkter fra koncernens forretningsdel Open Platform. Disse produkter blev berørt af Asus' forretningsstrategi i Tyskland og Frankrig, der havde til formål at fastholde videresalgspriserne i de to medlemsstater stabilt på niveauet for den vejledende videresalgspris.
- (12) Asus forhandler sine varer gennem uafhængige forhandlere. Asus' regnskabsansvarlige i Tyskland og Frankrig var ofte i kontakt med forhandlerne (selv om der ikke er noget direkte forsyningsforhold).
- (13) Der blev i overtrædelsesperioderne gennemført prisovervågning i Tyskland og Frankrig via forskellige metoder, navnlig gennem observation af prissammenligningswebsteder og for visse produktkategoriers vedkommende ved hjælp af interne softwareovervågningsværktøjer, som gav Asus mulighed for at finde frem til detailhandlere, der solgte Asus' produkter under det ønskede prisniveau, hvilket typisk svarede til den vejledende videresalgspris.
- (14) Asus blev også via klager fra andre detailhandlere informeret om forhandlere, der havde lave priser. Forhandlere, der ikke efterlevede det ønskede prisniveau, blev typisk kontaktet af Asus og anmodet om at hæve priserne.
- (15) Forhandlere, der gentagne gange ikke overholdt det ønskede prisniveau, blev truet og/eller sanktioneret af Asus.

2.4. Bødepålæg

- (16) I denne afgørelse anvendes retningslinjerne for beregning af bøder fra 2006 ⁽¹⁾.

2.4.1. Bødens grundbeløb

- (17) Ved fastsættelsen af bøderne har Kommissionen taget hensyn til værdien af afsætningen af de produkter, der er omfattet af denne procedure, i 2013, der var det sidste hele regnskabsår, hvor Asus Computer GmbH og Asus France SARL deltog i overtrædelsen i henholdsvis Tyskland og Frankrig.
- (18) Kommissionen har taget hensyn til, at prisbinding i sagens natur begrænser konkurrencen som omhandlet i artikel 101, stk. 1, i TEUF, og at vertikale aftaler og samordnede praksis som f.eks. prisbinding i deres natur ofte er mindre skadelige for konkurrencen end horisontale aftaler. På grundlag af disse faktorer og i lyset af de særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde er værdien af afsætningen sat til 7 %.

- (19) Kommissionen har taget hensyn til varigheden af de to særskilte og vedvarende overtrædelser som nævnt ovenfor.

2.4.2. Justering af grundbeløbet

- (20) Der er ingen skærpene eller formildende omstændigheder i denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2.

2.4.3. *Anvendelse af omsætningsgrænsen på 10 %*

(21) De beregnede bøder overstiger ikke 10 % af Asus' omsætning på verdensplan.

2.4.4. *Nedsættelse af bøden som følge af samarbejde*

(22) Kommissionen konkluderer, at for at afspejle, at Asus effektivt har samarbejdet med Kommissionen ud over virksomhedens retlige pligt dertil, bør den bøde, virksomheden ellers ville være blevet pålagt i henhold til punkt 37 i bøderetningslinjerne, nedsættes med 40 %.

3. KONKLUSION

(23) I lyset af ovenstående er det endelige bødebeløb, som Asus er blevet pålagt i medfør af artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003, for den samlede og vedvarende overtrædelse i Tyskland fastsat til 58 162 000 EUR og for den samlede og vedvarende overtrædelse i Frankrig fastsat til 5 360 000 EUR.

Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets møde den 10. juli 2018 om udkastet til afgørelse i sag AT.40182 — Pioneer

Referent: Sverige

(2018/C 338/09)

1. Medlemmerne af det rådgivende udvalg er enig i Kommissionens vurdering af, at den adfærd, som udkastet til afgørelse omhandler, udgør en samlet og vedvarende overtrædelse af artikel 101 i TEUF og EØS-aftalens artikel 53.
2. Medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige med Kommissionen i bødens endelige beløb, herunder dets nedsættelse på grundlag af punkt 37 i retningslinjerne fra 2006 for beregning af bøder, der pålægges i henhold til artikel 23, stk. 2, litra a) i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾.
3. Medlemmerne af det Rådgivende Udvalg henstiller til, at deres udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

Høringskonsulentens endelige rapport ⁽¹⁾**Sag AT.40182 — Pioneer**

(2018/C 338/10)

- (1) Ifølge udkastet til afgørelse rettet til Pioneer Europe N.V. («Pioneer Europe»), Pioneer GB Ltd og deres øverste moderselskab Pioneer Corporation (sammen benævnt »Pioneer») overtrådte Pioneer artikel 101 i TEUF og EØS-aftalens artikel 53 med praksisser, der havde til formål at begrænse forhandlernes muligheder for uafhængigt at fastlægge deres videresalgspriser og begrænse de områder, som forhandlerne kunne sælge til.
- (2) Undersøgelsen blev indledt med en uanmeldt kontrolundersøgelse hos Pioneer Europe i Belgien i december 2013.
- (3) Kort efter kontrolundersøgelsen tillkendegav Pioneer interesse for at samarbejde med Kommissionen. Den [...] fremlagde Pioneer nye beviser vedrørende den omtvistede adfærd.
- (4) Kommissionen indledte den 2. februar 2017 en procedure i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 ⁽²⁾ mod Pioneer Europe, Pioneer Corporation og alle retlige enheder, der direkte eller indirekte kontrolleres af disse. Kommissionen anmodede den 7. februar 2017 Pioneer Europe om oplysninger, hvortil Pioneer Europe svarede den 27. februar 2017.
- (5) Den [...], indgav Pioneer Corporation og Pioneer Europe et formelt tilbud om samarbejde («forligsindlæg»). Forligsindlægget indeholder:
 - en klar og utvetydigt formuleret anerkendelse af Pioneer Corporation og Pioneer Europes fælles og solidariske ansvar for overtrædelsen, hvori der gives en kort beskrivelse af genstanden for overtrædelsen, hovedelementerne og deres juridiske kvalificering, herunder deres rolle og varigheden af deres deltagelse i overtrædelsen. Pioneer Europe erkendte også sit ansvar på vegne af Pioneer GB Ltd
 - en angivelse af den maksimale bøde, som Pioneer Corporation og Pioneer Europe forventer at blive pålagt af Kommissionen, og som de vil acceptere inden for rammerne af en samarbejdsprocedure
 - Pioneer Corporation og Pioneer Europes bekræftelse af, at de er blevet fyldestgørende underrettet om de klagepunkter, som Kommissionen påtænker at rette mod dem, og at de har haft tilstrækkelig lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger over for Kommissionen
 - en bekræftelse af, at Pioneer Corporation og Pioneer Europe ikke har til hensigt at anmode om yderligere aktindsigt eller om at blive hørt på ny under en mundtlig høring, medmindre Kommissionen ikke afspejler forligsindlægget i klagepunktsmeddelelsen og afgørelsen
 - en accept af at modtage klagepunktsmeddelelsen og den endelige afgørelse på engelsk.
- (6) Den 7. juni 2018 vedtog Kommissionen en klagepunktsmeddelelse, hvori Pioneer Europe, Pioneer GB Ltd og Pioneer Corporation i fællesskab gentog deres tilsagn om at følge samarbejdsproceduren og bekræftede, at klagepunktsmeddelelsen afspejlede indholdet af forligsindlægget. Pioneer Europe, Pioneer GB Ltd og Pioneer Corporation bekræftede, at de ikke ønskede at blive hørt på ny af Kommissionen.
- (7) Den konstaterede overtrædelse og bødeforlæggene i afgørelsesudkastet svarer til, hvad der er anerkendt og foreslået i forligsindlægget. Bøderne er nedsat med 50 % med den begrundelse, at Pioneer har samarbejdet med Kommissionen ud over, hvad Pioneer juridisk er forpligtet til, ved: i) at fremlægge yderligere bevismateriale, der repræsenterer en betydelig merværdi i forhold til de oplysninger, som Kommissionen allerede var i besiddelse af, da bevismaterialet i meget vidt omfang har styrket Kommissionens mulighed for at bevise overtrædelsen; ii) at anerkende overtrædelsen af artikel 101 i TEUF i forbindelse med den omtvistede adfærd; og iii) at give afkald på visse proceduremæssige rettigheder, der letter administrationen.
- (8) I henhold til artikel 16 i afgørelse 2011/695/EU har jeg undersøgt, om udkastet til afgørelse kun omhandler indsigelser, som Pioneer Europe, Pioneer GB Ltd og Pioneer Corporation har fået lejlighed til at udtale sig om. Jeg konkluderer, at det er tilfældet.

⁽¹⁾ I henhold til artikel 16 og 17 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (EUT L 275 af 20.10.2011, s. 29).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18).

(9) Jeg finder overordnet set, at alle de processuelle rettigheder er blevet overholdt i denne sag.

Bruxelles, den 12. juli 2018.

Wouter WILS

Resumé af Kommissionens afgørelse**af 24. juli 2018****om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 53 i EØS-aftalen****(Sag AT.40182 — Pioneer (vertikale begrænsninger))***(meddelt under nummer C(2018) 4790 final)***(Kun den engelske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

(2018/C 338/11)

Den 24. juli 2018 vedtog Kommissionen en afgørelse om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 53 i EØS-aftalen. I overensstemmelse med artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ offentliggør Kommissionen hermed parternes navne og afgørelsens hovedindhold, herunder de pålagte sanktioner. Der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.

1. INDLEDNING

- (1) Afgørelsen er rettet til Pioneer Corporation, Pioneer Europa N.V. og Pioneer GB Ltd (herefter samlet »Pioneer«). I overtrædelsesperioden var Pioneer Europa N.V. og Pioneer GB Ltd helejede datterselskaber af Pioneer Corporation (Japan).
- (2) Afgørelsen vedrører en samlet og vedvarende overtrædelse af artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde »EØS-aftalen«. Pioneer gennemførte i strid med artikel 101 i TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen praksisser i 12 EØS-lande med det formål at begrænse forhandlernes muligheder for at fastsætte deres salgspriser uafhængigt og begrænse de områder, som de kunne sælge til.

2. SAGSBESKRIVELSE**2.1. Fremgangsmåde**

- (3) Sagen mod Pioneer bygger på en uanmeldt kontrolundersøgelse den 3. december 2013 hos Pioneer Europa N.V. i Belgien på grundlag af en formodning om bindende videresalgspris (»prisbinding«) med hensyn til Pioneers brugerelektronikprodukter. Kort efter undersøgelsen tilkendegav Pioneer sin interesse for at samarbejde med Kommissionen og fremlagde yderligere dokumentation vedrørende den omtvistede adfærd.
- (4) Den 10. marts 2015 gennemførte Kommissionen uanmeldte kontrolundersøgelser hos en onlineforhandler i Frankrig og en anden onlineforhandler i Tyskland. Disse forhandlere sælger blandt andet varer fra Pioneer.
- (5) Den 2. februar 2017 indledte Kommissionen en procedure med henblik på at træffe en afgørelse efter kapitel III i forordning (EF) nr. 1/2003.
- (6) Pioneer fremsatte som følge heraf en formel anmodning om samarbejde med henblik på vedtagelse af en afgørelse efter artikel 7 og artikel 23 forordning (EF) nr. 1/2003.
- (7) Den 7. juni 2018 vedtog Kommissionen en klagepunktsmeddelelse rettet til Pioneer. Pioneer fremsatte den 14. juni 2018 sit svar på klagepunktsmeddelelsen.
- (8) Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål afgav en positiv udtalelse den 10. juli 2018.
- (9) Kommissionen vedtog afgørelsen den 24. juli 2018.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

2.2. Adressater og overtrædelsens varighed

- (10) Følgende virksomhed har overtrådt artikel 101 i TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved i den nedenfor anførte periode at deltage i konkurrencebegrænsende praksis:

Virksomhed	Varighed
Pioneer	2. januar 2011-14. november 2013

2.3. Overtrædelsen i hovedtræk

- (11) De varer, der er berørt af afgørelsen, er elektroniske forbrugsvarer til hjemmet fra Pioneers Home Division-produktlinje.
- (12) Pioneer udviklede og gennemførte i overtrædelsesperioden en fælleseuropæisk strategi til at fremme, koordinere og lette en tæt overvågning af videresalgspriserne for varer fra Home Division-produktlinjen. Pioneer traf i den forbindelse foranstaltninger til at overvåge videresalgspriserne i 12 EØS-lande og til at anmode om og indgå aftaler med forhandlerne om at hæve videresalgspriserne. Dette blev opnået ved at lægge kommercielt pres på de forhandlere, der havde de laveste priser, og i nogle tilfælde ved at træffe gengældelsesforanstaltninger mod forhandlere, der ikke ville samarbejde. Pioneer traf herudover foranstaltninger for at begrænse, vanskeliggøre eller forhindre parallelhandel med Home Division-varer inden for EØS.
- (13) Pioneers indgreb var enten foranlediget af klager fra forhandlere om deres konkurrenters videresalgspriser eller blev indledt proaktivt af Pioneer. De højere videresalgspriser og forebyggelsen af grænseoverskridende onlinesalg til andre EØS-lande blev opnået via serienummersporing, som gav Pioneer mulighed for at finde frem til de forhandlere, der havde de laveste priser eller var parallelimportører.
- (14) Mens Pioneer hyppigst indgik aftaler om prisbinding i Frankrig, Tyskland, Belgien og Nederlandene, var Pioneers generelle tilgang til videresalgspriser tilsvarende i de andre berørte EØS-lande (Danmark, Finland, Italien, Portugal, Spanien, Sverige, Det Forenede Kongerige og Norge).
- (15) Pioneer har ved tæt at overvåge forhandlerens videresalgspriser, gribe ind over for forhandlere med de laveste priser for at få dem til at hæve priserne og forebygge grænseoverskridende onlinesalg søgt at forhindre eller bremse prisfaldet på nettet (online) i hele sit detailnet.

2.4. Bødepålæg

- (16) I denne afgørelse anvendes retningslinjerne for beregning af bøder fra 2006 ⁽¹⁾.

2.4.1. Bødens grundbeløb

- (17) Ved fastsættelsen af bøderne har Kommissionen taget hensyn til værdien af afsætningen i 2012, som er det seneste hele regnskabsår, hvor Pioneer har deltaget i overtrædelsen.
- (18) Kommissionen har taget hensyn til, at prisbinding og begrænsning af parallelhandel i sagens natur begrænser konkurrencen som omhandlet i artikel 101, stk. 1, i TEUF og EØS-aftalens artikel 53. Kommissionen har også taget hensyn til, at vertikale aftaler og samordnet praksis i sagens natur er mindre skadelige for konkurrencen end horizontale aftaler. På grundlag af disse faktorer og i lyset af de særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde er andelen af værdien af afsætningen fastsat til 8 %.

- (19) Kommissionen har taget hensyn til varigheden af den samlede og vedvarende overtrædelse som nævnt ovenfor.

2.4.2. Justering af grundbeløbet

- (20) Der er ingen skærpende eller formildende omstændigheder i denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2.

2.4.3. Anvendelse af omsætningsgrænsen på 10 %

- (21) Den beregnede bøde overstiger ikke 10 % af Pioneers omsætning på verdensplan.

2.4.4. Nedsættelse af bøden som følge af samarbejde

- (22) Kommissionen konkluderer, at for at afspejle, at Pioneer meget effektivt har samarbejdet med Kommissionen ud over virksomhedens retlige pligt hertil, bør den bøde, der ellers ville være blevet pålagt i henhold til punkt 37 i bøderetningslinjerne, nedsættes med 50 %.

3. KONKLUSION

- (23) I lyset af ovenstående er den endelige bødestørrelse, som Pioneer er blevet pålagt i medfør af artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 for den samlede og vedvarende overtrædelse, fastsat til 10 173 000 EUR.
-

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE

Resumé af udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om forslaget til forordning om styrkelse af sikkerheden ved unionsborgeres identitetskort og andre dokumenter

(Udtalelsen findes i sin helhed på engelsk, fransk og tysk på den tilsynsførendes websted www.edps.europa.eu)

(2018/C 338/12)

I denne udtalelse redegøres der for den tilsynsførendes holdning til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om styrkelse af sikkerheden ved unionsborgeres identitetskort og ved opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed.

I denne forbindelse bemærker den tilsynsførende, at Kommissionen klart har valgt at prioritere forslagets bestemmelser om fri bevægelighed og at behandle det sikkerhedsrelaterede mål som et supplement. Den tilsynsførende bemærker, at dette kunne indvirke på analysen af nødvendigheden og proportionaliteten af forslagets elementer.

Den tilsynsførende støtter Europa-Kommissionens mål om at styrke de sikkerhedsstandarder, der gælder for identitetskort og opholdsdokumenter, og derved bidrage til sikkerheden i Unionen som helhed. Samtidig mener den tilsynsførende, at forslaget ikke i tilstrækkelig grad begrundet behovet for at behandle to typer af biometriske data (ansigtsbillede og fingeraftryk) i denne forbindelse, mens de erklærede formål kunne opnås gennem en mindre indgribende tilgang.

I henhold til EU's retlige ramme samt inden for rammerne af den moderniserede konvention 108 anses biometriske data for at være følsomme personoplysninger og er undergivet særlig beskyttelse. Den tilsynsførende understreger, at både ansigtsbilleder og fingeraftryk, som ville blive behandlet i henhold til forslaget, klart ville være omfattet af denne kategori af følsomme personoplysninger.

Endvidere mener den tilsynsførende, at forslaget ville have vidtrækkende konsekvenser for op til 370 millioner EU-borgere og potentielt undergive 85 % af EU's befolkning et krav om obligatorisk afgivelse af fingeraftryk. Dette brede anvendelsesområde, kombineret med de meget følsomme oplysninger, der behandles (ansigtsbilleder sammen med fingeraftryk), kræver en nøje undersøgelse på grundlag af en streng nødvendighedstest.

Derudover anerkender den tilsynsførende, at i betragtning af forskellene mellem identitetskort og pas kan sikkerhedselementer, der i givet fald anses for passende i forbindelse med pas, ikke indføres automatisk i forbindelse med identitetskort, men kræver refleksion og en grundig analyse.

Endvidere ønsker den tilsynsførende at understrege, at artikel 35, stk. 10, i den generelle forordning om databeskyttelse⁽¹⁾ ville finde anvendelse på den foreliggende behandling. I denne forbindelse bemærker den tilsynsførende, at den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget, ikke synes at støtte den politiske løsning, som Kommissionen har valgt, dvs. den obligatoriske indførelse af både ansigtsbilleder og (to) fingeraftryk i ID-kort (og opholdsdokumenter). Den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget, kan derfor ikke anses som tilstrækkelig med henblik på overholdelse af artikel 35, stk. 10, i den generelle forordning om databeskyttelse. Den tilsynsførende anbefaler derfor at revurdere nødvendigheden og proportionaliteten af behandlingen af biometriske data (ansigtsbillede sammen med fingeraftryk) i denne forbindelse.

Endvidere bør forslaget udtrykkeligt fastsætte beskyttelsesforanstaltninger mod medlemsstater, der opretter nationale fingeraftryksdatabaser i forbindelse med gennemførelsen af forslaget. Der bør i forslaget indsættes en bestemmelse, som udtrykkeligt fastsætter, at de biometriske data, der behandles i forbindelse hermed, skal slettes umiddelbart efter, at de er blevet lagret på chippen, og ikke må viderebehandles til andre formål end dem, der udtrykkeligt er fastsat i forslaget.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Den tilsynsførende forstår, at anvendelsen af biometriske data kunne anses som en legitim foranstaltning til bekæmpelse af svig, men forslaget begrundes ikke behovet for at lagre to typer af biometriske data til de deri fastsatte formål. En løsning, der kunne overvejes, kunne være at begrænse de anvendte biometriske data til én type (f.eks. kun ansigtsbillede).

Endvidere vil den tilsynsførende gerne understrege, at lagring af fingeraftryksbilleder ganske vist fremmer interoperabiliteten, men at det samtidig øger mængden af biometriske data, der behandles, og risikoen for falsk identitet i tilfælde af brud på persondatasikkerheden. Den tilsynsførende anbefaler således at begrænse de fingeraftryksoplysninger, der lagres på dokumenternes chip, til de mindste detaljer eller mønstre, et udsnit af karakteristikaene fra fingeraftryksbilledet.

Under hensyntagen til det brede anvendelsesområde og den potentielle indvirkning af det forslag, der er beskrevet ovenfor, anbefaler den tilsynsførende afslutningsvis, at aldersgrænsen for indsamling af børns fingeraftryk fastsættes til 14 år i forbindelse med forslaget, i overensstemmelse med andre EU-retlige instrumenter.

1. INDLEDNING OG BAGGRUND

1. Den 17. april 2018 fremlagde Europa-Kommissionen (herefter »Kommissionen«) forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om styrkelse af sikkerheden ved unionsborgeres identitetskort og ved opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed ⁽¹⁾, der har til formål at forbedre sikkerhedselementerne i EU-borgeres identitetskort og opholdskort udstedt til deres familiemedlemmer (herefter »forslaget«).
2. Dette forslag til forordning indgår i handlingsplanen fra december 2016 »med henblik på at styrke Europas bekæmpelse af svindel med rejsedokumenter« (herefter »handlingsplanen fra december 2016«) ⁽²⁾, hvori Kommissionen fastlagde indsatsen for at afhjælpe dokumentikkerhedsproblemer, herunder med identitetskort og opholdsdokumenter, på baggrund af de nylige terrorangreb i Europa.
3. ID-kort spiller en vigtig rolle til sikring af identifikationen af en person til administrative og kommercielle formål, hvilket er blevet understreget af Kommissionen i dens meddelelse, der blev vedtaget den 14. september 2016, »Øge sikkerheden i en verden med mobilitet — forbedret informationsudveksling i forbindelse med terrorbekæmpelse og stærkere ydre grænser« ⁽³⁾. Behovet for at forbedre sikkerheden af disse dokumenter blev også fremhævet i rapporten om unionsborgerskab 2017.
4. Det er en del af EDPS' opgave at rådgive Kommissionens tjenestegrene ved udformningen af nye lovgivningsforslag med databeskyttelsesmæssige konsekvenser.
5. Den tilsynsførende bifalder, at han allerede var blevet hørt uformelt af Europa-Kommissionen om udkastet til forslag og fik mulighed for at give input vedrørende databeskyttelsesaspekter.

7. KONKLUSIONER

Den tilsynsførende bemærker, at Kommissionen klart har valgt at prioritere forslagens bestemmelser om fri bevægelighed og at behandle det sikkerhedsrelaterede mål som et supplement. Den tilsynsførende bemærker, at dette kunne indvirke på analysen af nødvendigheden og proportionaliteten af forslagens elementer.

Den tilsynsførende støtter Europa-Kommissionens mål om at styrke de sikkerhedsstandarder, der gælder for identitetskort og opholdsdokumenter, og derved bidrage til sikkerheden i Unionen som helhed. Samtidig mener den tilsynsførende, at forslaget ikke i tilstrækkelig grad begrundes behovet for at behandle to typer af biometriske data (ansigtsbillede og fingeraftryk) i denne forbindelse, mens de erklærede formål kunne opnås gennem en mindre indgribende tilgang.

I henhold til EU's retlige ramme samt inden for rammerne af den moderniserede konvention 108 anses biometriske data for at være følsomme personoplysninger og er undergivet særlig beskyttelse. Den tilsynsførende understreger, at både ansigtsbilleder og fingeraftryk, som ville blive behandlet i henhold til forslaget, klart ville være omfattet af denne kategori af følsomme personoplysninger.

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 17. april 2018 om styrkelse af sikkerheden ved unionsborgeres identitetskort og ved opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed, COM(2018) 212 final, 2018/0104 (COD).

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 8. december 2016: Handlingsplan med henblik på at styrke Europas bekæmpelse af svindel med rejsedokumenter, COM(2016) 790 final.

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet: Øge sikkerheden i en verden med mobilitet — forbedret informationsudveksling i forbindelse med terrorbekæmpelse og stærkere ydre grænser, COM(2016) 602 final.

Endvidere mener den tilsynsførende, at forslaget ville have vidtrækkende konsekvenser for op til 370 millioner EU-borgere og potentielt undergive 85 % af EU's befolkning et krav om obligatorisk afgivelse af fingeraftryk. Dette brede anvendelsesområde, kombineret med de meget følsomme oplysninger, der behandles (ansigtsbilleder sammen med fingeraftryk), kræver en nøje undersøgelse på grundlag af en streng nødvendighedstest.

Derudover anerkender den tilsynsførende, at i betragtning af forskellene mellem identitetskort og pas kan sikkerhedselementer, der i givet fald anses for passende i forbindelse med pas, ikke indføres automatisk i forbindelse med identitetskort, men kræver refleksion og en grundig analyse.

Endvidere ønsker den tilsynsførende at understrege, at artikel 35, stk. 10, i den generelle forordning om databeskyttelse ville finde anvendelse på den foreliggende behandling. I denne forbindelse bemærker den tilsynsførende, at den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget, ikke synes at støtte den politiske løsning, som Kommissionen har valgt, dvs. den obligatoriske indførelse af både ansigtsbilleder og (to) fingeraftryk i ID-kort (og opholdsdokumenter). Den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget, kan derfor ikke anses som tilstrækkelig med henblik på overholdelse af artikel 35, stk. 10, i den generelle forordning om databeskyttelse. Den tilsynsførende anbefaler derfor at revurdere nødvendigheden og proportionaliteten af behandlingen af biometriske data (ansigtsbillede sammen med fingeraftryk) i denne forbindelse.

Endvidere bør forslaget udtrykkeligt fastsætte beskyttelsesforanstaltninger mod medlemsstater, der opretter nationale fingeraftryksdatabaser i forbindelse med gennemførelsen af forslaget. Der bør i forslaget indsættes en bestemmelse, som udtrykkeligt fastsætter, at de biometriske data, der behandles i forbindelse hermed, skal slettes umiddelbart efter, at de er blevet lagret på chippen, og ikke må viderebehandles til andre formål end dem, der udtrykkeligt er fastsat i forslaget.

Den tilsynsførende forstår, at anvendelsen af biometriske data kunne anses som en legitim foranstaltning til bekæmpelse af svig, men forslaget begrundes ikke behovet for at lagre to typer af biometriske data til de deri fastsatte formål. En løsning, der kunne overvejes, kunne være at begrænse de anvendte biometriske data til én type (f.eks. kun ansigtsbillede).

Endvidere vil den tilsynsførende gerne understrege, at lagring af fingeraftryksbilleder ganske vist fremmer interoperabiliteten, men at det samtidig øger mængden af biometriske data, der behandles, og risikoen for falsk identitet i tilfælde af brud på persondatasikkerheden. Den tilsynsførende anbefaler således at begrænse de fingeraftryksoplysninger, der lagres på dokumenternes chip, til de mindste detaljer eller mønstre, et udsnit af karakteristikaene fra fingeraftryksbilledet.

Under hensyntagen til det brede anvendelsesområde og den potentielle indvirkning af det forslag, der er beskrevet ovenfor, anbefaler den tilsynsførende afslutningsvis, at aldersgrænsen for indsamling af børns fingeraftryk fastsættes til 14 år i forbindelse med forslaget, i overensstemmelse med andre EU-retlige instrumenter.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 2018.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Giovanni BUTTARELLI

V

(Øvrige meddelelser)

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag M.8994 — Microsoft/GitHub)

(EØS-relevant tekst)

(2018/C 338/13)

1. Den 14. september 2018 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 og efter henvisning i henhold til artikel 4, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion.

Anmeldelsen vedrører virksomhederne:

— Microsoft Corporation (USA)

— GitHub Inc. (USA).

Microsoft Corporation erhverver enekontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele GitHub Inc. Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

— Microsoft Corporation: design, udvikling og levering af computersoftware (herunder forskellige værktøjer til softwareudvikling og -drift (»DevOps«)), hardwareudstyr og dertil knyttede tjenester, cloudbaserede løsninger, online reklamevirksomhed, rekruttering og sociale netværk til erhvervsformål

— GitHub Inc.: levering af DevOps-værktøjer, navnlig det populære software til versionsstyring, til anvendelse online (som en tjeneste) og på forretningsstedet samt tjenester vedrørende jobannoncer.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.8994 — Microsoft/GitHub.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag M.8785 — The Walt Disney Company/Twenty First Century Fox)
(EØS-relevant tekst)
(2018/C 338/14)

1. Den 14. september 2018 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 anmeldelse af en planlagt fusion ⁽¹⁾.

Anmeldelsen vedrører virksomhederne:

- The Walt Disney Company («TWDC», De Forenede Stater)
- Twenty-First Century Fox, Inc. («Fox», De Forenede Stater).

TWDC erhverver kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over dele af Fox.

Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- TWDC er hovedsagelig aktiv inden for distribution af biograffilm, levering/licensering af audiovisuelt indhold, drift og engroslevering af TV-kanaler, forbrugsvarer, bøger og magasiner, levering af live underholdningsarrangementer og licensering af musik. TWDC ejer og driver også temaparken Disneyland Paris, leverer krydstogter via Disney Cruise Line og tilbyder pakkerejser
- Fox er hovedsagelig aktiv inden for distribution af biograffilm, levering/licensering af audiovisuelt indhold og drift og engroslevering af TV-kanaler.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.8785 — The Walt Disney Company/Twenty First Century Fox.

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 («fusionsforordningen»).

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag M.9102 — Carlyle/Investindustrial/B&B Italia/Louis Poulsen/Flos)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure
(EØS-relevant tekst)
(2018/C 338/15)

1. Den 14. september 2018 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion.

Anmeldelsen vedrører virksomhederne:

- CEP IV Daisy S.à r.l., der kontrolleres af The Carlyle Group (samlet benævnt »Carlyle«, De Forenede Stater)
- Investindustrial Vehicle, der kontrolleres af Investindustrial Group (samlet benævnt »Investindustrial«, Det Forenede Kongerige)
- B&B Italia SpA (»B&B Italia«, Italien)
- Louis Poulsen A/S (»Louis Poulsen«, Danmark)
- Flos SpA (»Flos«, Italien).

Carlyle og Investindustrial erhverver fælles kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 3, stk. 4, over hele B&B Italia, Flos og Louis Poulsen. Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Carlyle: verdensomspændende alternativ formueforvalter, som forvalter fonde, der investerer globalt i opkøb og kapitalvækst, fast ejendom, infrastruktur og energi, struktureret kredit, hedgefonde, mellemmarkedsgæld og private equity
- Investindustrial: europæisk koncern af investerings- og holdingselskaber og finansielle rådgivningsselskaber, der investerer i mellemstore virksomheder, som er aktive inden for sektorer som f.eks. industriel fremstilling, detailhandel, fritid og erhvervstjenester
- B&B Italia: fremstilling og distribution af designermøbler med fokus på indendørs og udendørs møbler til privat brug, herunder stue-, soveværelses- og køkkenmøbler, samt belysningsarmaturer til indendørs brug
- Louis Poulsen: fremstilling og distribution af designerbelysning, herunder indendørs og udendørs belysning til privat eller erhvervsmæssig brug
- Flos: fremstilling og distribution af designerbelysning, herunder indendørs og udendørs belysning til privat eller erhvervsmæssig brug.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.9102 — Carlyle/Investindustrial/B&B Italia/Louis Poulsen/Flos.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA